

ΓΝΩΜΗ της Ο.Κ.Ε.

“ Κοινωνικός διάλογος για την προώθηση της απασχόλησης και την κοινωνική προστασία και άλλες διατάξεις”
(Σχέδιο Νόμου)

Αθήνα, 4 Απριλίου 2003

Διαδικασία

Στις 5 Μαρτίου 2003, ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Δημήτρης Ρέππας απέστειλε προς γνωμοδότηση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή το Σχέδιο Νόμου «**Κοινωνικός διάλογος για την προώθηση της απασχόλησης και την κοινωνική προστασία και άλλες διατάξεις**».

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας με Πρόεδρο τον κ. **Δημήτρη Πολίτη** και μέλη τους κ.κ. **Ελευθέριο Αυγητίδη, Χαράλαμπο Κεφάλα, Ιωάννη Κορκόβελο, Νικόλαο Λιόλιο και Νικόλαο Σκορίνη**.

Στην Επιτροπή Εργασίας συμμετείχαν ως Εμπειρογνώμονες οικ.κ. **Αντώνης Βάγιας**, Νομικός Σύμβουλος του Σ.Ε.Β., Διδάκτωρ Νομικής, **Θεόδωρος Δεληγιαννάκης**, Δικηγόρος, Συντονιστής της Νομικής Υπηρεσίας της Γ.Σ.Ε.Ε., και **Γιώργος Ρωμανιάς**,

Επιστημονικός Σύμβουλος της ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ. Η κα **Ματίνα Γιαννακούρου**, Επιστημονική Συνεργάτις της Ο.Κ.Ε. και Διδάκτωρ Νομικής, είχε την ευθύνη του επιστημονικού συντονισμού του έργου της Επιτροπής.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τέσσερις συνεδριάσεις και η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίαση της στις 2/4/03.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε. στην οποία εισηγητές ήταν οι κ.κ. **Χ. Κεφάλας** και **Δ. Πολίτης**, αφού ολοκλήρωσε την συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση της **4ης Απριλίου 2003**, διατύπωσε την υπ' αριθ. **89** Γνώμη της, η οποία αναφέρεται στο περιεχόμενο της Αιτιολογικής Έκθεσης και στο κείμενο του Σχεδίου Νόμου, όπως κατατέθηκε για γνωμοδότηση στην Ο.Κ.Ε.

Α. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το Σχέδιο Νόμου που υποβλήθηκε στην Ο.Κ.Ε. αποτελείται από **τρία (3)** Κεφάλαια και **20** άρθρα. Το Κεφάλαιο Α' (άρθρα 1- 5) αναφέρεται στην προαγωγή του Κοινωνικού Διαλόγου, το Κεφάλαιο Β' (άρθρα 6-18) στις λοιπές διατάξεις και το Κεφάλαιο Γ' (άρθρα 19-20) στις τελικές διατάξεις.

Με το **άρθρο 1** θεσπίζεται για πρώτη φορά **Εθνική Επιτροπή Απασχόλησης** ως μόνιμο φόρουμ κοινωνικού διαλόγου. Η Εθνική Επιτροπή έχει διετή θητεία και αποτελείται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως Πρόεδρο, με αναπληρωτή του τον Υφυπουργό, όλους τους Γενικούς Γραμματείς των συναρμοδίων Υπουργείων, εκπροσώπους δημοσίων οργανισμών και υπηρεσιών (Ο.Α.Ε.Δ. και Ε.Σ.Υ.Ε.), εκπροσώπους της τοπικής και νομαρχιακής αυτοδιοίκησης (ΚΕΔΚΕ και ΕΝΑΕ), εκπροσώπους των κοινωνικών εταίρων (ΓΣΕΕ, ΣΕΒ, ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ και ΠΑΣΕΓΕΣ) και από εκπρόσωπο της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (Ε.Σ.Α.Ε.Α.). Έργο της Επιτροπής είναι προώθηση του κοινωνικού διαλόγου για τη διαμόρφωση πολιτικών για την αύξηση της απασχόλησης και τη μείωση της ανεργίας, η γνωμοδότηση για τη διαμόρφωση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση, για τις πολιτικές σε εργασιακά θέματα και θέματα εργατικού δικαίου.

Με το **άρθρο 2** θεσπίζεται για πρώτη φορά **Εθνική Επιτροπή για την Κοινωνική Προστασία**, επίσης ως μόνιμο φόρουμ διαλόγου. Η Εθνική Επιτροπή έχει διε-

τή θητεία και διευρυμένη σύνθεση και αποτελείται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως Πρόεδρο, με αναπληρωτή του τον Υφυπουργό, όλους τους Γενικούς Γραμματείς των συναρμοδίων Υπουργείων, εκπροσώπους της τοπικής και νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, της Εκκλησίας της Ελλάδας, της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες, των κοινωνικών εταίρων (ΓΣΕΕ, ΣΕΒ, ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ και ΠΑΣΕΓΕΣ) και μη κυβερνητικών οργανώσεων. Έργο της Επιτροπής, σύμφωνα με το Σ/Ν, είναι η συμβολή στη διαμόρφωση πολιτικών για την εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης, την εφαρμογή μέτρων εν γένει κοινωνικής προστασίας, τη γνωμοδότηση για τη διαμόρφωση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Κοινωνική Ενσωμάτωση, την παρακολούθηση της εφαρμογής του και την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του σε κάθε στάδιο, την αξιολόγηση και την επανεξέταση μέτρων κοινωνικής πολιτικής, και την ανάπτυξη Δικτύου για την Κοινωνική Προστασία και την Κοινωνική Ενσωμάτωση.

Με το **άρθρο 3** αναδιарθρώνονται οι Διευθύνσεις του Υπουργείου Εργασίας. Συνιστάται Δ/ση Κοινωνικής Προστασίας, αποτελούμενη από τρία νέα τμήματα, αναδιарθρώνεται η Δ/ση Απασχόλησης και συνιστώνται οργανικές θέσεις για τη στελέχωση των νέων Δ/νσεων. Παράλληλα, παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας να συγκροτήσει Γραμματεία από υπαλλήλους των Δ/νσεων Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και να συνιστά Επιτροπές ή ομάδες έργου για την υποβοήθηση του έργου των δύο Εθνικών Επιτροπών.

Με το **άρθρο 4** προσδιορίζεται το πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να κινηθεί η υπουργική απόφαση που θα καθορίζει συγκεκριμένα τις μορφές εργασίας και δραστηριοτήτων, που από τη φύση τους ή τις συνθήκες που εκτελούνται είναι πιθανό να βλάψουν την υγεία, την ασφάλεια ή την ηθική των ανηλίκων, κατ' εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 2918/2001, με τον οποίο κυρώθηκε η 182 Δ.Σ.Ε. Η Υπουργική απόφαση θα εκδίδεται μετά από διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους και τη γνώμη του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας. Παράλληλα, ρυθμίζονται θέματα που άπτονται της προστασίας ανηλίκων.

Με το **άρθρο 5** διευρύνεται η σύνθεση της Επιτροπής που γνωμοδοτεί στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τη χορήγηση άδειας Ιδιωτικών Γραφείων Συμβούλων Εργασίας (Ι.Γ.Σ.Ε.) και Εταιρειών Προσωρινής Απασχόλησης (Ε.Π.Α.), ενώ προσδιορίζεται ο ρόλος και το έργο της. Προβλέπεται η συμμετοχή και των κοινωνικών εταίρων, με έναν εκπρόσωπο των εργοδοτών και έναν των εργαζομένων. Παράλληλα προβλέπεται ότι η παράνομη λειτουργία Ι.Γ.Σ.Ε. και Ε.Π.Α. συνιστά ποινικό αδίκημα σε βαθμό πλημμελήματος, και θεσπίζονται ποινικές κυρώσεις, επιπλέον των διοικητικών που ίσχυαν, προκειμένου να διασφαλιστούν τα δικαιώματα εργοδοτών και εργαζομένων έναντι γραφείων και εταιρειών που δεν λειτουργούν μέσα στα όρια της νομιμότητας.

Με το **άρθρο 6** προβλέπεται η δυνατότητα του εργαζόμενου να λαμβάνει αναλογικά, από την πρώτη ημέρα της απασχόλησής του, ποσοστό της ετήσιας κανονικής άδειας.

Με το **άρθρο 7** κυρώνονται και αποκτούν πλέον ισχύ νόμου οι διατάξεις της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ) της 15.4.2002, που αφορούν στις αποζημιώσεις λόγω καταγγελίας των εργατοτεχνιτών, ανάλογα με τον χρόνο υπηρεσίας τους, την άδεια φροντίδας παιδιού και την αύξηση της εργοδοτικής και εργατικής εισφοράς υπέρ του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.).

Με το **άρθρο 8** κατοχυρώνεται η προστασία ατομικών δεδομένων των εργαζομένων και ειδικότερα των ιατρικών δεδομένων, με την απαγόρευση αναγραφής και επεξεργασίας στο ατομικό βιβλιάριο επαγγελματικού κινδύνου του εργαζομένου, που περιλαμβάνεται στον ιατρικό φάκελο που τηρεί ο γιατρός εργασίας της επιχείρησης, στοιχείων άλλων εκτός των ιατρικών και εργαστηριακών εξετάσεων, στις οποίες υποβάλλεται κάθε φορά ο εργαζόμενος. Επίσης, τίθενται οι προϋποθέσεις ώστε να είναι δυνατόν οι ιατροί εργασίας να μπορούν, με επιμέλεια των εργαζομένων, να συλλέγουν επιπλέον στοιχεία των προαναφερόμενων ιατρικών δεδομένων. Προβλέπονται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις για τους παραβάτες.

Με το **άρθρο 9** ρυθμίζονται θέματα υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων. Με την **παρ. 1** προσδιορίζεται ότι μόνο γιατροί με την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας μπορούν να ασκούν καθήκοντα γιατρού εργασίας. Με την **παρ. 2** δίδεται η δυνατότητα σε γιατρούς χωρίς ειδικότητα που εργάζονται επτά συναπτά έτη τουλάχιστον και κατά τη δημοσίευση του νόμου ως γιατροί εργασίας, καθώς και σε γιατρούς άλλων ειδικοτήτων να συνεχίσουν να εργάζονται με την προϋπόθεση ότι εντός πενταε-

τίας θα λάβουν τον τίτλο της απαιτούμενης ειδικότητας. Με την **παρ. 3** προβλέπεται η συμμετοχή εκπροσώπου του Γενικού Χημείου του Κράτους στις Μικτές Επιτροπές ελέγχου στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Πειραιά – Δραπετσώνας – Κερατσινίου – Περάματος – Σαλαμίνας, καθώς και η δυνατότητα λειτουργίας των επιτροπών αυτών και πέραν του ωραρίου λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών. Με την **παρ. 4** προσαρμόζεται η εθνική νομοθεσία για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων στο πνεύμα και γράμμα του άρθρου 2 (παρ. 2) της Οδηγίας 89/391/ΕΚ, έτσι ώστε οι σχετικές διατάξεις να εφαρμόζονται και στο ένστολο προσωπικό των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, με εξαίρεση ορισμένες δραστηριότητες του προσωπικού αυτού που παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες. Με τις **παρ. 5 και 6** καθορίζεται σε ποιες περιπτώσεις μπορούν εργοδότες που υπάγονται στις κατηγορίες Β' (μέσης επικινδυνότητας) και Γ' (χαμηλής επικινδυνότητας) του Π.Δ. 294/1988 να αναλάβουν οι ίδιοι τις υποχρεώσεις του τεχνικού ασφαλείας για τις επιχειρήσεις τους.

Με το **άρθρο 10** παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας και Ασφαλίσεων να συστήσει, όπου το κρίνει σκόπιμο, ενιαίο δίκτυο παρεχομένων υπηρεσιών των υπηρεσιακών μονάδων του Ι.Κ.Α., του Ο.Α.Ε.Δ. και του Σ.Ε.Π.Ε. σε νησιά με πληθυσμό μέχρι 3.000 κατοίκους.

Με το **άρθρο 11** ρυθμίζονται θέματα περιφερειακής αναδιάρθρωσης των υπηρεσιών του Σ.Ε.Π.Ε, αυξάνονται τα πρόστιμα που μπορεί να επιβάλλουν ως κυρώσεις για παραβάσεις της νομοθεσίας οι επιθεωρητές στους παραβάτες, επαναπροσδιορίζεται ο απαιτούμενος χρόνος εκπαί-

δευσης των Επιθεωρητών πριν αναλάβουν καθήκοντα κ.λπ.

Με τα **άρθρα 12 και 13** ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού και τους εκπαιδευτικούς Τ.Ε.Ε. του Ο.Α.Ε.Δ.

Με το **άρθρο 14** τροποποιούνται οι διατάξεις του Ν. 2643/1998.

Με το **άρθρο 15** παρατείνεται για δύο ακόμα έτη η ήδη παραταθείσα (με το Ν. 2956/2001) ειδική επιδότηση λόγω ανεργίας, που προβλέφθηκε αρχικά στην παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 2338/1996 και την παρ. 2 του άρθρου 19 του Ν. 2458/1998, που αφορούσαν μισθωτούς που απολύθηκαν χωρίς υπαιτιότητα τους από Μεταλλευτικές επιχειρήσεις, κατά την περίοδο 1990-1995 και από την Πειραιϊκή - Πατραϊκή κατά την περίοδο 1992-1997. Προβλέπεται, επίσης, ειδική ρύθμιση για επιδότηση των απολυμένων της επιχείρησης Πίνδος Α.Ε., κατά το διάστημα 01/01/2002 έως 31/01/2002.

Με το **άρθρο 16** παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό για συγκρότηση νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, ειδικών επιστημονικών επιτροπών, για απευθείας ανάθεση σε ΑΕΙ και ΤΕΙ διενέργειας μελετών-ερευνών, εργασιών και εκτέλεση έργων, που αφορούν θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου μέχρι του ποσού που δεν απαιτείται διαγωνισμός.

Με το **άρθρο 17** ρυθμίζονται ασφαλιστικά θέματα. Ειδικότερα, με την **παρ. 9** γίνεται ρύθμιση των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών των Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων και με την **παρ. 13** γίνεται ρύθμιση των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών των αυτοτε-

λώς απασχολούμενων και ελευθέρων επαγγελματιών. Με την **παρ. 15** θεσπίζεται ειδική εισφορά υπέρ Ο.Α.Ε.Ε. – Τ.Σ.Α. ένα λεπτό του Ευρώ (0,01) ανά λίτρο στο πετρέλαιο κίνησης, η οποία υπολογίζεται επί της τιμής του Διυλιστηρίου, εισπράττεται από το Δημόσιο και αποδίδεται στον Ο.Α.Ε.Ε.-Τ.Σ.Α., εντός του επόμενου μήνα από την είσπραξη της. Επίσης, με την **παρ. 16** προβλέπεται η ενίσχυση του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιριών Πετρελαιοειδών (Τ.Ε.Α.Π.Ε.Π.), στο οποίο ασφαλίζεται επικουρικά το προσωπικό των εταιριών εισαγωγής και εμπορίας πετρελαιοειδών, με έσοδο ύψους ένα (1) τοις χιλίοις επί του ετησίου κύκλου εργασιών των εταιριών πετρελαιοειδών.

Με το **άρθρο 18** ρυθμίζονται θέματα εποπτευόμενων οργανισμών (Ο.Ε.Κ., Ο.Ε.Ε., ΕΚΕΠ κλπ.). Ειδικότερα με τις **παρ. 2** και **6** χορηγούνται συμπληρωματικά επιδόματα στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εργασίας και του Σ.Ε.Π.Ε., και ειδικά επιδόματα στο προσωπικό του Ο.Ε.Κ. Με την **παρ. 4** ορίζονται δύο Αντιπρόεδροι στο Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.), προερχόμενοι από τους εκπροσώπους των εργοδοτών και εργαζομένων, οι οποίοι συμμετέχουν ισότιμα σε όλες τις διαδικασίες.

Επίσης, η επιλογή του Προέδρου του Δ.Σ. του Οργανισμού θα γίνεται με κοινή σύσκεψη του Υπουργού Εργασίας με τους εκπροσώπους των εργαζομένων και των εργοδοτών και με επιδίωξη της ευρύτερης δυνατής συναίνεσης. Με την **παρ. 8** εξαιρούνται από τις διατάξεις περί υποχρεωτικής αναπαύσεως κατά Κυριακή και τις ημέρες αργίας οι απασχολούμενοι στα αμιγή πλυντήρια αυτοκινήτων, καθώς και στις εργασίες πλυσίματος και λιπάνσεως, οι οποίες εντάσσονται στα πλαίσια των πρατηρίων υγρών καυσίμων. Με την **παρ. 9** απαλλάσσονται από την υποχρέωση τήρησης του βιβλίου δρομολογίων, ιδιοκτήτες και μέλη της οικογένειάς τους, που οδηγούν αυτοκίνητα ιδιοκτησίας τους και τα χρησιμοποιούν ως μέσο άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητάς τους, αλλά και ως μεταφορικό μέσο των ιδίων και των οικογενειών τους. Με την **παρ. 13** το οριζόμενο από το άρθρο 33 του Ν. 1876/90 ανώτατο όριο αποζημίωσης αυξάνεται στο ποσό των 15.000 ευρώ. Αφορά στους εργαζόμενους στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ, Τράπεζες και ΔΕΚΟ.

Με το **άρθρο 19** καθορίζονται οι καταργούμενες με το σχέδιο νόμου διατάξεις. Τέλος, με το **άρθρο 20** ρυθμίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος του Σχεδίου Νόμου.

Β. ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

1. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, ως συνταγματικά κατοχυρωμένο εθνικό όργανο κοινωνικού διαλόγου (άρθρο 82 παρ. 3 του Σ 1975/1986/2001), επικροτεί και στηρίζει κάθε προσπάθεια ενίσχυσης και προώθησης είτε του αυτόνομου κοινωνικού διαλόγου μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, είτε του διαλόγου μεταξύ αυτών και της Κυβέρνησης. Για το λόγο αυτό **κρίνει κατ' αρχήν θετικά** την προτεινόμενη νομοθετική πρωτοβουλία, και ειδικότερα τις ρυθμίσεις εκείνες του Σχεδίου Νόμου που εξυπηρετούν άμεσα το στόχο αυτό, όπως η σύσταση μόνιμων Εθνικών Επιτροπών διαλόγου για την Απασχόληση και την Κοινωνική Προστασία (άρθρα 1 και 2), η μερική κύρωση διατάξεων της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. 2002-2003 (άρθρο 7), ο προσδιορισμός, κατόπιν κοινωνικού διαλόγου, των μορφών εργασίας που είναι επιβλαβείς για την υγεία, ασφάλεια και ηθική των ανηλίκων (άρθρο 4), η πρόβλεψη της συμμετοχής των κοινωνικών εταίρων στην Επιτροπή που γνωμοδοτεί στον Υπουργό Εργασίας για την χορήγηση άδειας λειτουργίας σε Ι.Γ.Σ.Ε. και Ε.Π.Α (άρθρο 5). Η Ο.Κ.Ε. υπογραμμίζει, ακόμα, ότι το μεγαλύτερο τμήμα του προτεινόμενου Σ/Ν έρχεται να υλοποιήσει συμφωνίες που προέκυψαν από τον άτυπο διάλογο της κυβέρνησης με τους κοινωνικούς εταίρους.

Η Ο.Κ.Ε. **επισημαίνει επίσης ως θετικά στοιχεία** του προτεινόμενου Σ/Ν την ύπαρξη ρυθμίσεων που είτε **συμβάλουν στη βελτίωση της ποιότητας της εργασίας** (άρθρο 6 για την Ετήσια Κανονική άδεια, άρθρο 9 παρ. 1- 4 για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων) **είτε ικανοποιούν αιτήματα των παραγωγικών τάξεων** (π.χ. άρθρο 17 παρ. 9 και 13 για την ευνοϊκή ρύθμιση της καταβολής καθυστερημένων ασφαλιστικών εισφορών των Α.Σ.Ο. και των ασφαλιστικών ταμείων των αυτοαπασχολούμενων, άρθρο 18 παρ. 9). Παράλληλα, η Ο.Κ.Ε. **εκφράζει σοβαρές διαφωνίες** με ορισμένες ρυθμίσεις του Σ/Ν, όπως του άρθρου 8 για την ατομική προστασία των προσωπικών δεδομένων, την παρ. 5 του άρθρου 17 που αφορά στον Ο.Γ.Α. και την παρ. 15 του ίδιου άρθρου που αφορά στη θέσπιση κοινωνικού πόρου υπέρ του Ο.Α.Ε.Ε.-Τ.Σ.Α.
2. Μεταξύ των παραπάνω ρυθμίσεων, η **Ο.Κ.Ε. θεωρεί κορυφαίο ζήτημα την κύρωση των διατάξεων της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε)**, γιατί όπως έχει διατυπώσει και σε πρόσφατη Γνώμη Πρωτοβουλίας για τον Κοινωνικό Διάλογο (υπ' αριθμ. 86/2002)¹, η Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. έχει καταστεί παράγοντας σταθερότητας σε δύσκολες οικονομικές συγκυρίες, διασφαλίζοντας

1. <http://www.oke.gr>

ομαλές εργασιακές σχέσεις και εργασιακή ειρήνη. **Ακριβώς λόγω της αυξημένης βαρύτητας της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε., η Ο.Κ.Ε. υποστηρίζει ότι πρέπει να δεσμεύεται η Κυβέρνηση –κατά το πρότυπο της πολιτικής δέσμευσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο θέμα της νομικής επικύρωσης των ευρωπαϊκών συλλογικών συμφωνιών με οδηγία (άρθρο 138 Συνθ)– ότι θα νομοθετεί άμεσα με αυτούσιο περιεχόμενο όλες τις ρυθμίσεις της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. που δεν επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό. Σήμερα η κύρωση των διατάξεων της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. γίνεται καθυστερημένα και επιλεκτικά.**

3. Γενικότερα όσον αφορά στον κοινωνικό διάλογο σε εθνικό επίπεδο, γίνεται αποδεκτό ότι δεν περιορίζεται και δεν εξαντλείται στην ύπαρξη και λειτουργία της Ο.Κ.Ε. Μέχρι πρόσφατα ο διάλογος αυτός σε ότι αφορούσε θέματα απασχόλησης, εργασιακών σχέσεων και κοινωνικής ασφάλισης, ελάμβανε τη μορφή άλλοτε ανεπίσημων και άλλοτε περισσότερο οργανωμένων τριμερών ή διμερών διαβουλεύσεων με τους κοινωνικούς εταίρους κατά την προετοιμασία των σχετικών νομοθετικών μεταρρυθμίσεων (π.χ. διάλογος που προηγήθηκε των νόμων 2676/1999, 2874/2000, 3029/2002 κ.λπ.). Η Ο.Κ.Ε. έχει εκφράσει ήδη την άποψη (Γνώμη 86/2002) ότι οι προσπάθειες αυτές δεν έχουν αποδειχθεί ιδιαίτερα ου-

σιαστικές, ενώ παρέμειναν περιορισμένης εμβέλειας. Το 1997 διεξήχθη διευρυμένος και δομημένος διάλογος για το τρίπτυχο ανάπτυξη, ανταγωνιστικότητα και απασχόληση, ο οποίος έλαβε οργανωμένο τριμερή χαρακτήρα. **Αν και ο διάλογος αυτός ήταν σε θετική κατεύθυνση, δεν είχε συνέχεια. Αντίθετα, ο αυτόνομος διμερής κοινωνικός διάλογος μεταξύ των κοινωνικών εταίρων εξελίσσεται διαρκώς και οδηγεί σε σημαντικά αποτελέσματα, όπως καταδεικνύει η διαδικασία διαπραγμάτευσης και το πρωτόκολλο περιεχόμενο των Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.**

4. Η Ο.Κ.Ε. έχει επανειλημμένα ασχοληθεί σε Γνώμες της με τις πολιτικές απασχόλησης² έχοντας διαπιστώσει και η ίδια **ότι το ζήτημα της ανεργίας έχει αποκτήσει σύνθετο και διαρθρωτικό χαρακτήρα και απαιτεί συντονισμένες στρατηγικές όχι μόνο σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε καθαρά εθνικό επίπεδο.** Γίνεται πλέον ευρύτατα κατανοητό, με βάση και τις παραπάνω εξελίξεις, ότι η προετοιμασία, η εφαρμογή και η παρακολούθηση των αποτελεσμάτων αυτών των στρατηγικών δεν είναι αποκλειστικά ευθύνη των εθνικών κυβερνήσεων, αλλά απαιτείται και η ενεργός σύμπραξη των κοινωνικών εταίρων.

Ήδη στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η παρακολούθηση της εφαρμογής

2. Γνώμη Πρωτοβουλίας «Ανεργία-Απασχόληση» (1/1995), Γνώμη επί του Σ/Ν «Μέτρα πολιτικής για την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση» (4/1996), Γνώμη Πρωτοβουλίας «Απασχόληση στον Αγροτικό Τομέα» (13/1997), Γνώμη επί του ΠρΣ/Ν «Μέριμνα για την Απασχόληση Προσώπων Ειδικών Κατηγοριών» (15/1998), Γνώμη επί του Σ/Ν «Πρωτόθση της Απασχόλησης και άλλες διατάξεις» (48/2000), Γνώμη επί του Σ/Ν «Αναδιοργάνωση του ΟΑΕΔ και άλλες διατάξεις» (55/2001), Γνώμη για το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση 2000-2006» (64/2002).

της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση (Ε.Σ.Α.) που τέθηκε με τη Διαδικασία του Λουξεμβούργου, αλλά και των αποτελεσμάτων της Συνόδου Κορυφής της Λισσαβώνας (2000), βαρύνει τους κοινωνικούς εταίρους, όχι μόνο σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε εθνικό επίπεδο.

Η Ο.Κ.Ε. πιστεύει ότι ο διάλογος για θέματα όπως η απασχόληση, η ανάπτυξη μέσω ανταγωνιστικότητας, αύξησης της παραγωγικότητας και προσέλκυσης επενδύσεων, και η καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού³ πρέπει να είναι συνεχής και να διεξάγεται μέσα από μόνιμες δομές διαλόγου. Οι δομές αυτές θα πρέπει να εξασφαλίζουν το σχεδιασμό και την εφαρμογή μακράς πνοής στρατηγική, η οποία θα εξειδικεύεται σε κατάλληλες πολιτικές και θα συνοδεύεται από επιτελικές αποφάσεις και από σαφή δέσμευση όλων των εμπλεκόμενων μερών για την υλοποίησή τους. Η δέσμευση αυτή, που ενέχει τη λογική των αμοιβαίων παραχωρήσεων των μερών, αποτελεί συστατικό στοιχείο όλων των αντίστοιχων επιτυχημένων εμπειριών σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (π.χ. Ολλανδία, Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ιταλία). Η Ο.Κ.Ε. πιστεύει ακόμα ότι η ανεργία, η απασχόληση και η εν γένει κοινωνική πολιτική είναι ζητήματα που δεν ενδιαφέρουν μόνο τον ιδιωτικό τομέα, αλλά και τη δημόσια διοίκηση, και γι' αυτό υποστηρίζει ότι κάθε πρωτοβουλία

διαλόγου για τα θέματα αυτά πρέπει να περιλαμβάνει και την ΑΔΕΔΥ.

5. Με βάση το παραπάνω σκεπτικό, η Ο.Κ.Ε. **θεωρεί θετική εξέλιξη τη σύσταση της Εθνικής Επιτροπής για την Απασχόληση και της Εθνικής Επιτροπής για την Κοινωνική Προστασία**. Σήμερα, εκτός από την ίδια την Ο.Κ.Ε., που έχει ευρεία γνωμοδοτική αρμοδιότητα, λειτουργούν σε εθνικό επίπεδο και άλλα συμβουλευτικά όργανα κοινωνικού διαλόγου για σημαντικά θέματα που αφορούν στην άσκηση επιμέρους δημοσίων πολιτικών. Πρόκειται για το θεσπισμένο με νόμο (Ν. 2742/1999) Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης και το Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας που έχει –προς το παρόν– άτυπο χαρακτήρα.

Εντούτοις, η Ο.Κ.Ε. πιστεύει ότι η διευρυμένη σύνθεση και ο μεγάλος αριθμός των μελών των προτεινόμενων Εθνικών Επιτροπών αφενός και η έλλειψη προσδιορισμού των γενικών και ειδικών αρμοδιοτήτων τους αφετέρου, μετριάζουν εκ προοιμίου τον ρόλο τους, εμπεριέχοντας τον κίνδυνο γραφειοκρατικής λειτουργίας τους και καθιστούν τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων μη αποτελεσματική. Η Ο.Κ.Ε. εκτιμά ότι η ιδιαιτερότητα αυτών των Επιτροπών έγκειται στο ότι καλούνται να διαδραματίσουν ουσιαστικό ρόλο τόσο ως προς τη χάραξη εθνικών στρατηγικών για την απασχόληση

3. Για τον κοινωνικό αποκλεισμό βλ. τις Γνώμες της Ο.Κ.Ε. επί του Σ/Ν για την Ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας (16/98) και επί του Σ/Ν «Αναδιοργάνωση του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας» (69/02), «Η Φτώχεια στην Ελλάδα» (41/00), «Το Δημογραφικό Ζήτημα» (49/00) και Κοινωνική Πρωτοβουλία «Equal»(68/01).

ση, την κοινωνική προστασία και την κοινωνική ενσωμάτωση, όσο και ως προς τη συνεννόηση των τριών πλευρών (κράτος, εργοδότες, εργαζόμενοι) για ανάληψη δράσεων με τις οποίες θα υλοποιείται η εθνική στρατηγική.

Για το λόγο αυτό, στο πλαίσιο των διευρυμένων Εθνικών Επιτροπών, ενδείκνυται να θεσμοθετηθεί ένα πιο ευέλικτο και ολιγάριθμο όργανο, όπου να εκπροσωπούνται ισομερώς οι κοινωνικοί εταίροι και

το Κράτος, με αρμοδιότητα το συντονισμό και τον έλεγχο εφαρμογής των στρατηγικών και δράσεων, που αποφασίζονται στις διευρυμένες Εθνικές Επιτροπές.

Τόσο στο ευρύτερο όσο και στο ολιγάριθμο όργανο θα πρέπει να προσδιοριστούν πιο αναλυτικά και με σαφήνεια οι αρμοδιότητές τους.

Περαιτέρω, η Ο.Κ.Ε. εξειδικεύει τις Παρατηρήσεις της κατ' άρθρο.

Γ. ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 1 Εθνική Επιτροπή για την Απασχόληση

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τη σύσταση μιας Εθνικής Επιτροπής για την Απασχόληση για τους λόγους που αναφέρονται στη Γενική Αξιολόγηση. Θεωρεί, όμως, σε κάθε περίπτωση απαραίτητο να προσδιοριστούν με μεγαλύτερη ακρίβεια οι αρμοδιότητές της, ώστε να μην υπάρξουν επικαλύψεις με το γνωμοδοτικό έργο και τον εν γένει συμβουλευτικό ρόλο της Ο.Κ.Ε. στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής και των εργασιακών σχέσεων.

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι απουσιάζει από την προτεινόμενη ρύθμιση οποιαδήποτε πρόβλεψη για το χρόνο σύγκλησης του οργάνου αυτού και προτείνει αυτή να γίνεται τουλάχιστον δύο (2) φορές το χρόνο, διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος πλήρους αδρανοποίησής του. Επίσης, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι τα της λειτουργίας της Επιτροπής θα εξειδικεύονται σε Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας, ο οποίος θα συσταθεί από μέλη της, μέσα σε ένα μήνα από τη συγκρότησή της.

Η Ο.Κ.Ε. πιστεύει, πάντως, ότι η διευρυμένη σύνθεση της Εθνικής Επιτροπής Απασχόλησης από τη μια πλευρά είναι απαραίτητη, ώστε να αντιπροσωπεύονται κατά το δυνατόν όλες οι κοινωνικές ομάδες, από την άλλη πλευρά όμως την καθιστά δύσκαμπτη και δε διευκολύνει την λειτουργικότητα και αποτελεσματικότητά της ως οργάνου χάραξης εθνικής στρατηγικής για την απασχόληση μέσα

από διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους. Έλλειμμα αυτή τη στιγμή στον ελληνικό χώρο δεν υπάρχει ως προς ένα συμβουλευτικό – γνωμοδοτικό όργανο που θα παρεμβαίνει στην άσκηση των πολιτικών απασχόλησης, αλλά ως προς ένα όργανο αρμόδιο για την προετοιμασία εθνικής στρατηγικής απασχόλησης, για την παρακολούθηση της εφαρμογής της και για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Αυτό το κενό καλούνται να συμπληρώσουν οι Εθνικές Επιτροπές και με αυτό το σκεπτικό είχε προταθεί η δημιουργία τους από τους κοινωνικούς εταίρους κατά τη συζήτηση του Ε.Σ.Δ.Α. 2002.

Προκειμένου να υλοποιηθεί ο παραπάνω κρίσιμος στόχος, η Ο.Κ.Ε. προτείνει να προβλεφθεί στο Σ/Ν, συμπληρωματικά προς την Εθνική Επιτροπή όπως προτείνεται, η σύσταση μιας ευέλικτης και ολιγάριθμης Συντονιστικής Επιτροπής Κοινωνικού Διαλόγου, στην οποία θα συμμετέχουν ισότιμα, και σε επίπεδο κορυφής, εκπρόσωποι της κυβέρνησης και των οργανώσεων που υπογράφουν την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Η Συντονιστική Επιτροπή θα προσδιορίζει τα θέματα προς συζήτηση και θα έχει ως έργο την αναζήτηση συναίνεσης ως προς τις κατευθυντήριες αρχές της στρατηγικής και των επιμέρους πολιτικών που θα υιοθετηθούν, την συνεχή προσαρμογή τους στις νέες συνθήκες και την παρακολούθηση της εφαρμογής του ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Λόγω του ρόλου της, η

Συντονιστική Επιτροπή θα πρέπει να συγκαλείται τουλάχιστον κάθε τρεις (3) μήνες.

Άρθρο 2 **Εθνική Επιτροπή για την Κοινωνική Προστασία**

Η Ο.Κ.Ε. προτείνει να ισχύσει, τηρουμένων των αναλογιών, ό,τι έχει προτείνει και για την Εθνική Επιτροπή για την Απασχόληση. Για την εξειδίκευση των αρμοδιοτήτων της Εθνικής Επιτροπής, προτείνει να ληφθούν υπόψη και οι Παρατηρήσεις της στην υπ' αριθμ. 41/00 Γνώμη της «Η Φτώχεια στην Ελλάδα» (Κεφάλαιο Ε και ΣΤ).

Άρθρο 3 **Αναδιάρθρωση Διευθύνσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων**

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τη ρύθμιση ως προς την ανάγκη διοικητικής και επισημονικής υποστήριξης των Εθνικών Επιτροπών για την Απασχόληση και την Κοινωνική Προστασία. Θεωρεί, όμως, ότι η κάλυψη των αναγκών θα πρέπει να γίνει πρωτίστως μέσω μετατάξεων και διαρκούς εκπαίδευσης από το σύνολο του δημοσίου τομέα, και ειδικά από υπηρεσίες όπου υπάρχει πλεονάζον προσωπικό, και μόνο εφόσον υπάρχουν ανάγκες για πρόσθετο προσωπικό ειδικών προσόντων να υπάρξει σύσταση νέων οργανικών θέσεων και πρόβλεψη για την κάλυψή τους. Είναι σημαντικό να μην αφίσταται η Κυβέρνηση από τη δέσμευσή της ότι οι νέες προσλήψεις στο δημόσιο θα ακολουθούν την αναλογία 1 πρόσληψη για κάθε 5 αποχωρήσεις.

Άρθρο 4 **Προστασία εργαζομένων ανηλίκων**

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού.

Άρθρο 5 **Άδεια λειτουργίας Ιδιωτικών Γραφείων Συμβούλων Εργασίας (Ι.Γ.Σ.Ε.) και Εταιρειών Προσωρινής Απασχόλησης (Ε.Π.Α.) – Κυρώσεις παράνομης λειτουργίας**

Όπως υπογραμμίστηκε και στη Γενική Αξιολόγηση, η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί απόλυτα με τη διεύρυνση της σύνθεσης της Επιτροπής που γνωμοδοτεί για την χορήγηση άδειας λειτουργίας Ι.Γ.Σ.Ε. και Ε.Π.Α. και επικροτεί τη συμπλήρωσή της με εκπροσώπους των κοινωνικών εταίρων, την οποία θεωρούσε επιβεβλημένη (Γνώμη υπ' αριθμ. 55/01). Πιστεύει, όμως, ότι η συμμετοχή των εργοδοτών, των εργαζομένων και του Κράτους θα πρέπει να είναι ισομερής και προτείνει τη διεύρυνση της εκπροσώπησης των κοινωνικών εταίρων με τη συμμετοχή τριών εκπροσώπων των εργαζομένων, και ανά ένα εκπρόσωπο του ΣΕΒ, της ΓΣΕΒΕΕ και της ΕΣΣΕ.

Η Ο.Κ.Ε. επικροτεί επίσης την ποινικοποίηση της παράνομης λειτουργίας των ΙΓΣΕ και των ΕΠΑ και την πρόβλεψη αυστηρότερων προϋποθέσεων ελέγχου της λειτουργίας τους.

Άρθρο 6 **Ετήσια Κανονική Άδεια**

Η διάταξη προβλέπει κατάργηση του βασικού χρόνου αναμονής (δηλαδή του χρόνου υπηρεσίας στον ίδιο εργοδότη για τη θεμελίωση του δικαιώματος λήψης

άδειας για πρώτη φορά) για τη λήψη της κανονικής ετήσιας άδειας, σε συνέχεια της σχετικής νομολογίας του ΔΕΚ (απόφαση ΒΕCΤU της 26.06.01 που ερμήνευσε το άρθρο 7 της οδηγίας 93/104/ΕΚ). **Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ιδιαίτερα θετική τη ρύθμιση του άρθρου 6, του οποίου η γενική διατύπωση υπερβαίνει το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/104/ΕΚ, καλύπτοντας όλες τις κατηγορίες εργαζομένων σε όλους τους κλάδους δραστηριοτήτων.** Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι η κατάργηση οποιασδήποτε χρονικής προϋπόθεσης για τη γένεση του δικαιώματος κανονικής άδειας έχει ιδιαίτερη σημασία για τους απασχολούμενους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ακόμα και μικρής διάρκειας, ανανεούμενης ή μη, συμπεριλαμβανομένων και των απασχολούμενων σε εποχικές εργασίες, οι οποίοι πλέον δικαιούνται αναλογικά προς το χρόνο απασχόλησής τους, αυτούσια κανονική άδεια.

Η Ο.Κ.Ε. θέλει να σημειώσει ότι με κανονιστικό όρο της ΕΓΣΣΕ 2002-2003 (άρθρο 5), που έχει έτσι κι αλλιώς άμεση και αναγκαστική ισχύ, οι κοινωνικοί εταίροι είχαν ήδη τροποποιήσει επί το ευμενέστερο την προγενέστερη νομοθεσία (άρθρο 2 ΑΝ 539/45 αρθρ. 7 εδ.α Π.Δ. 88/1999), η οποία απαιτούσε για τη θεμελίωση δικαιώματος λήψης ετήσιας κανονικής άδειας συνεχή 12μηνη παροχή εργασίας στον ίδιο εργοδότη (βασικός χρόνος αναμονής). Στην εσωτερική νομοθεσία το άρθρο 5 της ΕΓΣΣΕ 2002-2003 έχει ήδη μειώσει σε δέκα (10) από δώδεκα (12) μήνες το βασικό χρόνο αναμονής για τη λήψη άδειας, γεγονός, εντούτοις που δεν αποτυπώνεται στη προτεινόμενη ρύθμιση, η οποία αναφέρεται στο 12μηνο του ΑΝ 539/45.

Η Ο.Κ.Ε. πιστεύει επίσης ότι θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα, ώστε η διατύπωση που υιοθετείται να μην αφήνει τον παραμικρό κίνδυνο παρερμηνείας ότι το ποσοστό της κανονικής άδειας που δικαιούται να λάβει ο εργαζόμενος ήδη από την έναρξη της απασχόλησής του, αποτελεί κατά κάποιο τρόπο προκαταβολή άδειας που θα εδικοουότο να ζητήσει μετά τη συμπλήρωση του βασικού χρόνου αναμονής που σύμφωνα με το Σ/Ν στην ισχύουσα νομοθεσία είναι το δωδεκάμηνο. Εάν, δηλαδή, η απασχόληση συνεχισθεί μετά το πρώτο δωδεκάμηνο, να είναι σαφές ότι ο εργαζόμενος θα δικαιούται αυτούσιας άδειας και για το αμέσως επόμενο ημερολογιακό έτος.

Άρθρο 7 Κύρωση Διατάξεων ΕΓΣΣΕ

1. Με τη διάταξη αυτή κυρώνονται μόνο τρεις από τις διατάξεις της ΕΓΣΣΕ 2002-2003. Στο πλαίσιο της Παρατήρησης που διατυπώνει στη Γενική Αξιολόγηση του Σ/Ν, αλλά και για λόγους ασφάλειας δικαίου, η Ο.Κ.Ε. προτείνει να περιληφθούν στη ρύθμιση και οι λοιπές διατάξεις της ίδιας ΕΓΣΣΕ λαμβανομένων υπόψη ότι:

- α. Σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 7 του Ν.1876/90, οι κανονιστικοί όροι της συλλογικής σύμβασης εργασίας έχουν άμεση και αναγκαστική ισχύ.
- β. Σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 8 του Ν.1876/90, οι Εθνικές Γενικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (ΕΓΣΣΕ) καθορίζουν τους ελάχιστους όρους εργασίας, που ισχύουν για τους εργαζόμενους όλης της χώρας, συμπεριλαμβανομένων των με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ και τους ΟΤΑ.

γ. Σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 7 του Ν.1876/90, όροι εργασίας συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που είναι ευνοϊκότεροι για τους εργαζόμενους, υπερισχύουν των νόμων, εκτός αν πρόκειται για διατάξεις αναγκαστικού δικαίου με αμφιμερή ενέργεια.

Με βάση τις παραπάνω διατάξεις του Ν.1876/90, ούτως ή άλλως ισχύουν οι διατάξεις της ΕΓΣΣΕ, η δε νομοθετική ρύθμιση αποβλέπει απλά σε πρακτικούς λόγους, πολύ σημαντικούς όμως, για να γνωρίζουν οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, τι ισχύει δηλαδή για σημαντικά θέματα μετά τις διαδοχικές τροποποιήσεις των σχετικών ρυθμίσεων με τις ΕΓΣΣΕ και τους νόμους.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, η Ο.Κ.Ε. προτείνει να προστεθούν στο συγκεκριμένο άρθρο, υπό τα στοιχεία δ έως θ, οι παρακάτω διατάξεις που αντιστοιχούν σε άρθρα της ΕΓΣΣΕ:

«δ. Στους εργαζόμενους (ες) που έχουν χηρέψει και στον άγαμο γονέα που έχει την επιμέλεια του παιδιού, χορηγείται άδεια με αποδοχές (6) εργασιμω ημερών το χρόνο, πέραν αυτής που δικαιούται από άλλες διατάξεις.

Γονέας με τρία (3) παιδιά ή περισσότερα, δικαιούται άδεια οκτώ (8) εργασιμω ημερών. Η άδεια αυτή χορηγείται λόγω αυξημένων αναγκών φροντίδας των παιδιών ηλικίας μέχρι δώδεκα (12) ετών συμπληρωμένων, χορηγείται εφάπαξ ή τμηματικά μετά από συνεννόηση με τον εργοδότη, σύμφωνα με τις ανάγκες του κάθε γονέα, και δεν πρέπει να συμπίπτει χρονικά με την αρχή ή το τέλος της ετήσιας κανονικής άδειας.

ε. Εργαζόμενοι με εξαρτημένη σχέση εργασίας, που έχουν υπηρεσία μέχρι τέσσερα (4) έτη στον ίδιο εργοδότη, οι οποίοι πάσχουν από νόσημα, που απαιτεί μεταγίσεις αίματος και παραγώγων του ή αιμοκάθαρση, δικαιούνται έως είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες το χρόνο επιπλέον άδεια με αποδοχές.

στ. Στους εργαζόμενους με σχέση εξαρτημένης εργασίας χορηγείται άδεια δύο (2) ημερών με αποδοχές σε περίπτωση θανάτου συγγενούς. Η διάταξη αφορά στο σύζυγο, τα τέκνα, τους γονείς και τους αδελφούς.

ζ. Δεν επιτρέπεται η απόλυση «εξαρτημένου» ατόμου εξαιτίας της εξάρτησης, εφόσον αποδεδειγμένα μετέχει σε πρόγραμμα απεξάρτησης και για τέσσερις (4) μήνες από την υπαγωγή του στο πρόγραμμα αυτό.

η. Για τη διευκόλυνση της συμμετοχής των εργαζομένων στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, χορηγείται άδεια με αποδοχές επιπλέον αυτών που δικαιούνται με τις κείμενες διατάξεις.

Την άδεια δικαιούνται όσοι απασχοληθούν σε επίσημο εθελοντικό πρόγραμμα και είναι ίση με το ήμισυ των ημερών της εθελοντικής απασχόλησης και εκπαίδευσής τους για τους Αγώνες, με ανώτατο όριο ημερών αυτής της άδειας τις δέκα (10) ημέρες.

Ο χρόνος απουσίας συναρτάται με τις ανάγκες του επίσημου εθελοντικού προγράμματος, που συμμετέχει ο εργαζόμενος και εφ' όσον συμπίπτει με ημέρες κανονικής του αδειας, χορηγείται κατόπιν

συμφωνίας με τον εργοδότη μετά την 7 Οκτωβρίου του 2004.

Οι αποδοχές που καταβάλλει ο εργοδότης για τις ημέρες αυτής της άδειας είναι αυτές, που θα κατέβαλε στον εργαζόμενο, εάν εργαζόταν, χωρίς επιπλέον επίδομα αδειάς.

θ. Οι γονείς που κάνουν χρήση της γονικής άδειας ανατροφής του άρθρου 25 του Ν. 2639/98 δικαιούνται επιδόματος από τον ΟΑΕΔ, ο οποίος καταβάλλει επίσης το ποσό που απαιτείται για την εξαγορά του ποσοστού της ασφαλιστικής εισφοράς εργαζόμενου και εργοδότη για το χρόνο της γονικής άδειας».

2. Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει, επίσης, ότι στην ΕΓΣΣΕ 2002-2003 τα συμβαλλόμενα μέρη προσάρτησαν Σχέδιο Νόμου, με κοινό αίτημα να εισαχθεί προς ψήφιση στη Βουλή, χωρίς να αλλοιωθούν σε ουσιαστικά ζητήματα οι διατάξεις του, πέραν των απαραίτητων μεταβολών, που τυχόν θα χρειαστούν κατά τη νομοτεχνική επεξεργασία του, και επαναλαμβάνει το αίτημα αυτό. Για το λόγο αυτό επισυνάπτει στο τέλος της παρούσας Γνώμης το σχετικό Προσάρτημα, υπογραμμίζοντας ότι το Σχέδιο αποβλέπει στην αναδιοργάνωση του Λ.Α.Ε.Κ., ώστε να αποκτήσει περισσότερη αυτονομία, ευελιξία και αποτελεσματικότητα. Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν στην μετατροπή του Λ.Α.Ε.Κ. σε ανεξάρτητο Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, που θα λειτουργεί κατά παρέκκλιση των διατάξεων που εφαρμόζονται στο δημόσιο τομέα, θα έχει σκοπούς και πόρους αυτούς του Λ.Α.Ε.Κ. και θα διοικείται από τέσσερις εκπροσώπους που θα προτείνει η ΓΣΕΕ και τέσσερις εκπροσώπους που θα προτείνουν ανά ένα ο ΣΕΒ, η

ΓΣΕΒΕΕ, η ΕΣΕΕ και τον τέταρτο από κοινού οι εργοδοτικές οργανώσεις, καθώς και από έναν (1) εκπρόσωπο του Υπουργείου Εργασίας.

Άρθρο 8 Προστασία Προσωπικών Δεδομένων Εργαζομένων

Επισημαίνεται ότι στην καθημερινή πρακτική γίνεται κατάχρηση συλλογής ιατρικών δεδομένων υποψηφίων εργαζομένων από μη ιατρούς (ΙΓΣΕ, ΕΠΑ κ.λπ.) για την αξιολόγηση της καταλληλότητά τους ως προς κάποια μελλοντική θέση, παραβιάζοντας τη νομοθεσία περί προσωπικών δεδομένων και ιατρικού απορρήτου.

Η διατύπωση του εδ. β' της παρ. 1 του συγκεκριμένου άρθρου είναι αόριστη και δε διασφαλίζει ότι η συλλογή των επιπλέον δεδομένων, έστω με επιμέλεια του εργαζόμενου, δεν θα οδηγήσει σε κατάχρηση και σε άρση του ιατρικού απορρήτου. Θα πρέπει επομένως να προστεθεί ότι αυτή η δυνατότητα συλλογής στοιχείων αφορά μόνο σε γιατρούς. Ειδικότερα ως προς το σημείο (α) του συγκεκριμένου εδαφίου, η Ο.Κ.Ε. πιστεύει ότι όπως είναι διατυπωμένο δίνει την ευχέρεια καταστράτηγησης των διατάξεων για την προστασία των ατομικών δεδομένων των εργαζομένων. Προτείνει να απαλειφθεί σε κάθε περίπτωση η λέξη «μελλοντική» και να τροποποιηθεί το σημείο (α) ως εξής: «α) για την αξιολόγηση της καταλληλότητας του εργαζόμενου για μια υφιστάμενη θέση ή εργασία, για την οποία έχει ήδη προσληφθεί, και εφόσον η τοποθέτηση στη θέση αυτή προϋποθέτει τη διενέργεια ιατρικών εξετάσεων».

Σχετικά με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου η Ο.Κ.Ε. πιστεύει ότι η κατάχρηση που εντοπίζεται στην πράξη και επισημαίνεται στην αρχή της Παρατήρησης επιβάλλει να προβλεφθούν στην περίπτωση της παραβίασης των ιατρικών δεδομένων των εργαζομένων **αυστηρότερες ποινικές κυρώσεις από τις προβλεπόμενες βάσει των διατάξεων του Νόμου 2472/1997, που αφορούν γενικά στην προστασία των προσωπικών δεδομένων του ατόμου** .

Άρθρο 9
Συμπλήρωση διατάξεων του
N. 1568/1985 «Υγιεινή και Ασφάλεια
των Εργαζομένων»

παρ. 1 και 2

Η Ο.Κ.Ε. κρίνει θετικά τις δύο αυτές παραγράφους, θεωρεί όμως ότι πρέπει το γνωστικό αντικείμενο της ιατρικής της εργασίας να ενταχθεί στο πρόγραμμα σπουδών των Ιατρικών Σχολών της χώρας, παράλληλα με τη δημιουργία και θέσεων Δ.Ε.Π. στο συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να εξεταστεί με ποιο τρόπο μπορεί το συγκεκριμένο αντικείμενο να ενταχθεί στα πρακτικά προγράμματα ειδίκευσης των ιατρών που προωθεί το Υπουργείο Υγείας μετά τη λήψη του βασικού πτυχίου. Με αυτό τον τρόπο θα θεραπευθεί προοδευτικά η έλλειψη ιατρών εργασίας.

παρ. 3 και 4

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

παρ. 5 και 6

1^η άποψη

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις διότι διευκολύνουν μία πιο ευέλικτη λειτουργία, με τήρηση των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση των μικρών επιχειρήσεων μέχρι 49 άτομα, οι οποίες αντιπροσωπεύουν το 99,7 % του συνόλου των επιχειρήσεων της χώρας (Στοιχεία από τη Γνώμη της Ο.Κ.Ε 62/01).

2^η άποψη

Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Π.Δ. 17/1996, με το οποίο προσαρμόζονται οι κοινοτικές οδηγίες 89/391/ΕΚ και 91/383/ΕΚ, σε όλες τις επιχειρήσεις του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, ανεξαρτήτως κλάδου οικονομικής δραστηριότητας και αριθμού εργαζομένων, υπάρχει υποχρέωση του εργοδότη να παρέχει στους εργαζόμενους υπηρεσίες Προστασίας και Πρόληψης, δηλαδή υπηρεσίες τεχνικού ασφαλείας και ιατρού ασφαλείας. Στις επιχειρήσεις της κατηγορίας Γ (χαμηλής επικινδυνότητας) όπως ορίζονται από το Π.Δ. 294/88, και μέχρι 50 εργαζόμενους, τις υπηρεσίες αυτές μπορεί να αναλάβει και ο εργοδότης αφού επιμορφωθεί κατάλληλα, σύμφωνα με τα άρθρα 13 του Ν. 1568/1985 και 6 του Π.Δ. 17/1996 και χωρίς άλλη προϋπόθεση.

Η ελληνική νομοθεσία για τα θέματα αυτά θεσπίστηκε προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση με τις κοινοτικές οδηγίες 89/391/ΕΚ και 91/383/ΕΚ. Οι οδηγίες αυτές υιοθετήθηκαν στο πλαίσιο του άρθρου 118^Α της Συνθήκης (τώρα 137) θέτοντας τις ελάχιστες προϋποθέσεις που θα

πρέπει να τηρούνται από τα κράτη-μέλη. Η έννοια των ελάχιστων προϋποθέσεων έχει ερμηνευτεί από το ΔΕΚ (Υπόθεση C-84/94, Ηνωμ. Βασίλειο κατά Συμβουλίου) ότι δεν αφορά στη μείωση του επιπέδου προστασίας που παρέχεται στον εργαζόμενο με την Οδηγία, αλλά στην εξουσιοδότηση προς τα κράτη-μέλη να υιοθετήσουν ενδεχομένως αυστηρότερους προστατευτικούς κανόνες από αυτούς που προβλέπουν οι Οδηγίες. Άρα, με την εθνική νομοθεσία, μπορεί μόνο να αυστηροποιείται το ελάχιστο επίπεδο προστασίας που παρέχεται στους εργαζόμενους.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις, η δυνατότητα να αναλαμβάνει ο εργοδότης υπηρεσίες τεχνικού ασφαλείας επεκτείνεται και στις επιχειρήσεις Β' κατηγορίας, που απασχολούν λιγότερους από 50 εργαζόμενους με κάποιες προϋποθέσεις ανάλογα με τον αριθμό των εργαζομένων της επιχείρησης.

Η ρύθμιση που προτείνεται αίρει το ελάχιστο επίπεδο προστασίας και μάλιστα για τη μεγάλη πλειοψηφία των ελληνικών επιχειρήσεων, που εντάσσονται στην κατηγορία Β', γι' αυτό και έρχεται σε αντίθεση με την κοινοτική νομοθεσία περί υγιεινής και ασφάλειας.

Με βάση τα παραπάνω εκφράζεται διαφωνία με τη δυνατότητα ανάληψης καθηκόντων Τεχνικού Ασφαλείας από τον ίδιο τον εργοδότη στις επιχειρήσεις της κατηγορίας Β' (μέσης επικινδυνότητας), θεωρώντας ότι με τη ρύθμιση αυτή μεταβάλλεται προς το δυσμενέστερο για τον εργαζόμενο η υφιστάμενη εργατική νομοθεσία και αίρεται η προστασία των δικαιωμάτων του, που είναι και ο κυρίαρχος

σκοπός θέσπισης των υποχρεώσεων παροχής υπηρεσιών τεχνικού ασφαλείας στις επιχειρήσεις .

Άρθρα 10-14

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με το περιεχόμενο των συγκεκριμένων άρθρων.

Άρθρο 15 Ειδική Επιδότηση Ανεργίας

1^η Άποψη

Διαφωνεί καθολικά με την νέα παράταση για δύο επιπλέον έτη της ήδη παραταθείσας (με το άρθρο 43 παρ. 1,2 του Ν. 2956/2001) ειδικής επιδότησης λόγω ανεργίας μισθωτών που απολύθηκαν λόγω κλεισίματος της επιχείρησής τους (Μεταλλευτικές επιχειρήσεις, Πειραιϊκή – Πατραϊκή) πριν από επτά (7) έτη από τη σημερινή ρύθμιση. Η διάταξη αυτή έρχεται σε αντίθεση με τις πολιτικές της Ε.Ε. που προτάσσουν την εγκατάλειψη των παρατεταμένων μέτρων επιδότησης (παθητικών μέτρων) που αποθαρρύνουν τους ανέργους να αναζητήσουν εργασία.

Δεν είναι εξάλλου κατανοητό γιατί οι μισθωτοί μεμονωμένης επιχείρησης («Πίνδος Α.Ε.») επιδοτούνται επιλεκτικά με ημερήσιο επίδομα αυξημένο κατά 50% σε σχέση με εκείνο των κοινών ανέργων, με επιπλέον προσαύξηση δέκα τοις εκατό (10%) για κάθε προστατευόμενο μέλος. Εάν η επιδότηση της ανεργίας βάσει των γενικών διατάξεων είναι ανεπαρκής, πρέπει να βελτιωθεί για όλους ανεξαιρέτως τους ανέργους.

2^η Άποψη

Συμφωνεί με τη διάταξη ως μέτρο στήριξης των ανέργων, λαμβανομένου υπόψιν για την πρώτη περίπτωση ότι αφορά σε ηλικιωμένους ανέργους, που απολύθηκαν χωρίς υπαιτιότητά τους από προβληματικές επιχειρήσεις, ανέργους οι οποίοι ευρίσκονται σε προσυνταξιοδοτική περίοδο.

Για τους ανέργους της «Πίνδος Α.Ε.» τα προβλεπόμενα μέτρα στήριξης είναι προσαρμοσμένα σε ειδικές ανάγκες επιδότησης ανεργίας, παρέχοντας τη δυνατότητα ένταξης των ανέργων σε προγράμματα, όπως αυτά αναλυτικά αναφέρονται στη διάταξη.

Άρθρο 16 Συγκρότηση Επιτροπών

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τη διάταξη.

Άρθρο 17 Ασφαλιστικά Θέματα

παρ. 1- 4 και 6 - 14

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις και επισημαίνει ως ιδιαίτερα θετικές τις ρυθμίσεις των παρ. 9 και 13, με τις οποίες ικανοποιούνται αιτήματα των παραγωγικών τάξεων. Ειδικότερα για την περίπτωση της παρ. 9, η Ο.Κ.Ε. κρίνει ορθότερη τη δυνατότητα εξόφλησης, με τους προβλεπόμενους όρους, των ασφαλιστικών εισφορών που θα έχουν συσσωρευθεί μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου (αντί μέχρι την 31.12.2002). Η ρύθμιση αυτή θα αποτρέψει την πιθανή νέα συσσώρευση ανεξόφλητων εισφορών, από 31.12.2002 μέχρι την κίνηση της διαδικασίας εφαρμογής του νόμου.

παρ. 5

Με τις διατάξεις του άρθρου 40 του Ν. 2972/01 συστήθηκε στον Ο.Γ.Α. αυτοφυής κλάδος υγείας με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, χωρίς όμως να γίνει καμία πρόβλεψη για οικονομική στήριξή του. Έτσι, σήμερα οι μοναδικοί πόροι που πηγαίνουν στον εν λόγω κλάδο είναι η εισφορά των ασφαλισμένων (1,5%) και η συνεισφορά των συνταξιούχων σε ποσοστό 4%, αντί των καταβαλλόμενων συντάξεων από 1-1-1998, επιπλέον της εισφοράς 7,5 % μέσω ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου.

Με τη νέα ρύθμιση η πολιτική ηγεσία, προκειμένου να καλύψει το ταμειακό έλλειμμα του Κλάδου Ασθενείας, παίρνει ένα μέρος της κρατικής εισφοράς (15%) που προορίζεται για την κάλυψη των συντάξεων και το μεταφέρει στον νέο κλάδο υγείας. Επίσης μεταφέρει και το 7,5% των αποθεματικών των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου. Επειδή με αυτόν τον τρόπο αποδυναμώνεται ο κλάδος σύνταξης του Ο.Γ.Α., η **Ο.Κ.Ε. προτείνει** να μην ισχύσει αυτή η ρύθμιση και το ταμειακό έλλειμμα του νέου κλάδου υγείας να χρηματοδοτηθεί με απευθείας συμμετοχή του κρατικού προϋπολογισμού, σύμφωνα με την υποχρέωση του κράτους να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση με ποσοστό 2/3, έναντι 1/3 που είναι η συμμετοχή των ασφαλισμένων .

παρ. 15

Με την παράγραφο αυτή θεσπίζεται κοινωνικός πόρος υπέρ του Ο.Α.Ε.Ε. – Τ.Σ.Α., δηλαδή ειδική οικονομική επιβάρυνση όλων των πολιτών που καταναλώνουν πετρέλαιο κίνησης και προβαίνουν σε σχετικές συναλλαγές, παρότι δεν είναι ασφαλισμένοι

στον εν λόγω ασφαλιστικό οργανισμό. Η Ο.Κ.Ε. είναι καθολικά αντίθετη με τη θέσπιση κοινωνικού πόρου υπέρ συγκεκριμένου ταμείου, διότι πρόκειται για έμμεσο φόρο υπέρ τρίτων που αντίκειται στην αρχή της ανταποδοτικότητας που πρέπει να διέπει ένα υγιές ασφαλιστικό σύστημα.

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι η αποσπασματική αυτή ρύθμιση έρχεται σε αντίθεση με την από σειρά ετών ακολουθούμενη νομοθετική πολιτική για το ζήτημα αυτό. Υπενθυμίζει ότι με το άρθρο 59 του Ν. 2084/1992 ξεκίνησε η προσπάθεια σταδιακής κατάργησης των κοινωνικών πόρων υπέρ μεμονωμένων Ταμείων, αφενός με τη μη θέσπιση νέων κοινωνικών πόρων, αφετέρου με την εκλογίκευση του τρόπου κατανομής των ήδη υφισταμένων μέσα από τη σύσταση του Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΛΑΦΚΑ), ο οποίος συστάθηκε με το Ν. 2084, ακριβώς για να συγκεντρώνει και να διαχειρίζεται με μακροχρόνιο προγραμματισμό τα εισπραττόμενα ποσά.

Εξάλλου, στο πλαίσιο της παραπάνω εκλογίκευσης, με τα άρθρα 34 και 35 του φορολογικού Νόμου 2873/2000, καταργήθηκαν 58 φόροι υπέρ τρίτων και προβλέφθηκε ότι 37 κοινωνικοί πόροι, που μέχρι τότε κατέληγαν σε συγκεκριμένα νομικά πρόσωπα του δημοσίου -μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονταν και πόροι ασφαλιστικών ταμείων- θα εισάγονταν στον κρατικό προϋπολογισμό. Επισημαίνεται, τέλος, ότι στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκε και πρόσφατη απόφαση του ΔΕΚ (Υπόθεση C 426/1998, Απόφαση 19/03/02 Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας) που καταδίκασε την Ελλάδα -αν και με άλλο νομικό σκεπτικό- για την επιβολή από το ελληνικό Κράτος επιβαρύνσεων επί

του κεφαλαίου Α.Ε. και ΕΠΕ υπέρ του Ταμείου Νομικών και του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών

παρ. 16

Με την παρ. αυτή θεσπίζεται υπέρ του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Πετρελαιοειδών (Τ.Ε.Α.Π.Ε.Π.) με έσοδο ένα τοις χιλίους επί του ετησίου κύκλου εργασιών των εταιρειών πετρελαιοειδών από εμπορία πάσης φύσης πετρελαιοειδών προϊόντων. Πρόκειται για «οιονεί εργοδοτική εισφορά», δεδομένου ότι η επιβάρυνση των εταιρειών γίνεται υπέρ Ταμείου, στο οποίο είναι ασφαλισμένοι οι εργαζόμενοι των εταιρειών αυτών.

1^η Άποψη

Διαφωνεί καθολικά με τη ρύθμιση, διότι θεωρεί ότι στην ουσία **θεσπίζει έμμεσο κοινωνικό πόρο**, δεδομένου ότι ενέχει σοβαρό και ορατό κίνδυνο να αυξήσουν οι εταιρείες των πετρελαιοειδών την τιμή των προϊόντων τους ως αντίβαρο στην επιβάρυνση των κερδών τους, **μετακυλίωντας με αυτόν τον τρόπο έμμεσα στο καταναλωτικό κοινό** το κόστος της συγκεκριμένης εισφοράς.

Θεωρεί ότι η συναίνεση του Συνδέσμου Εταιρειών Εμπορίας Πετρελαιοειδών Ελλάδος, η οποία καταγράφεται στην Αιτιολογική Έκθεση, δεν είναι επαρκές εχέγγυο για την αποσόβηση του κινδύνου, στο βαθμό μάλιστα που και το περιεχόμενο της συμφωνίας δεν αποτυπώνεται σωστά στη ρύθμιση και οδηγεί σε παρερμηνεία. Οι Εταιρείες Εμπορίας Πετρελαιοειδών έχουν συναινέσει το έσοδο αυτό να προέρχεται μόνο από τις πωλήσεις των πετρελαιοειδών

στην εσωτερική αγορά και όχι από τις εξαγωγές και μόνο επί των καυσίμων και όχι επί των λιπαντικών.

2^η Άποψη

Συμφωνεί με τη διάταξη ως έχει, δεδομένου του κοινωνικού σκοπού της διάταξης και της πρόβλεψης ότι η σχετική επιβάρυνση εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα των εταιρειών πετρελαιοειδών.

Άρθρο 18 Λοιπές Διατάξεις

Με την επιφύλαξη των παρακάτω Παρατηρήσεων, η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τις ρυθμίσεις του συγκεκριμένου άρθρου.

παρ. 2 και 6

1^η Άποψη

Η καθιέρωση αποσπασματικών επιδομάτων υπέρ ορισμένων κατηγοριών υπαλλήλων είναι αντίθετη προς κάθε αρχή σωστής μισθολογικής πολιτικής, ιδίως όταν, ως μόνη αιτιολογία, προβάλλεται η διεκπεραίωση της τρέχουσας εργασίας, όπως στις παρ. 2 και 6 του εν λόγω άρθρου. Με τέτοιου είδους ρυθμίσεις υπονομεύεται η δημιουργία ενιαίου μισθολογίου και κάθε έννοια εισοδηματικής πολιτικής.

2^η Άποψη

Συμφωνεί με τη χορήγηση του συμπληρωματικού επιδόματος στους υπαλλήλους του Υπουργείου και του ΣΕΠΕ, με δαπάνη του ΑΣΕ, διότι αποσκοπεί στην ίση μεταχείριση με τους συναδέλφους τους της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας. Εξάλλου

δεν πρόκειται για πάγιο επίδομα, αλλά για αναδρομική εξίσωση με άλλους συναδέλφους τους είτε στο ίδιο Υπουργείο, είτε στη δημόσια διοίκηση γενικά.

Συμφωνεί, επίσης, με το ειδικό επίδομα για παροχή αυξημένου έργου στο προσωπικό του ΟΕΚ, διότι συνιστά αμοιβή για πρόσθετη εργασία και για ανάθεση καθηκόντων αυξημένης ευθύνης με προφανή ωφέλεια του Δημοσίου.

παρ. 4

1^η Άποψη

Η λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού της Εργατικής Εστίας με έναν Αντιπρόεδρο δεν έχει παρουσιάσει προβλήματα. Αντιθέτως, συμβάλλει στην εσωτερική επικοινωνία των κοινωνικών εταίρων. Η προσθήκη του δεύτερου Αντιπροέδρου θεωρείται περιττή.

2^η Άποψη

Συμφωνεί με τη διάταξη ως έχει στη βάση της ισότιμης συμμετοχής των κοινωνικών εταίρων στους οργανισμούς άσκησης κοινωνικής πολιτικής, κατά το πρότυπο του Ο.Α.Ε.Δ.

παρ. 8

1^η άποψη

Συμφωνεί με τη ρύθμιση αυτή γιατί εξυπηρετεί τις νέες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες και ειδικότερα την αυξημένη ζήτηση υπηρεσιών πλύσεως οχημάτων κατά την Κυριακή και τις αργίες, ρύθμιση η οποία αναμένεται να συμβάλει στην αύ-

ξηση της απασχόλησης στο συγκεκριμένο κλάδο.

2^η άποψη

Διαφωνεί με τη ρύθμιση γιατί θεωρεί ότι ελαστικοποιεί υπέρμετρα τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, καταστρατηγώντας για ορισμένη κατηγορία εργαζομένων το δικαίωμα υποχρεωτικής ανάπαυσης κατά την Κυριακή και τις αργίες, λαμβανόμενου άλλωστε υπ'όψιν ότι η αυξημένη ζήτηση είναι υποθετική, διότι μέχρι τώρα στις συγκεκριμένες ημέρες απαγορεύεται η παροχή αυτών των υπηρεσιών, ο δε χρήστης μπορεί να εξυπηρετηθεί όλες τις υπόλοιπες ημέρες, συμπεριλαμβανομένου του Σαββάτου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Καθηγητής **ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΙΝΤΗΣ**

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΓΣΣΕ 2002 - 2003

Το παρόν προσαρτάται στην Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. 2002 – 2003 και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ (ΟΔΕΑΕΚ)

1. *Ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Διαχείρισης Εισφορών για την Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση» (ΟΔΕΑΕΚ), με έδρα την Αθήνα.*

Ο Οργανισμός είναι ανεξάρτητος φορέας και λειτουργεί στο πλαίσιο των διατάξεων του νόμου αυτού και των κανονιστικών πράξεων, που εκδίδονται με εξουσιοδότησή του, κατά παρέκκλιση των διατάξεων που αφορούν το δημόσιο τομέα.

2. *Σκοποί του είναι η ανάπτυξη δράσεων απασχόλησης, επαγγελματικής κατάρτισης και κάθε άλλη πρωτοβουλία και ενέργεια, που εξυπηρετεί την προώθηση της απασχόλησης και επαγγελματικής κατάρτισης, τη βελτίωση του επιπέδου ζωής των ανέργων και ιδιαίτερα των μακροχρόνια ανέργων, των νέων και των ατόμων που κινδυνεύουν από κοινωνικό αποκλεισμό, σκοπούς, όπου απέβλεπαν οι ΕΓΣΣΕ σχετικά με τις εισφορές 0,45% και 0,36% υπέρ του ΕΛΚΕΠΕ και ΕΚΛΑ αντιστοίχως.*

Στους σκοπούς του ΟΔΕΑΕΚ συμπεριλαμβάνεται η δυνατότητα σύναψης συμφωνιών, συμβάσεων ή και επιχορηγήσεων φορέων με συναφείς σκοπούς και ιδιαίτερα φορέων των κοινωνικών εταίρων ή Οργανισμών, τους οποίους έχουν συστή-

σει ή συμμετέχουν σ'αυτούς. Στους συναφείς σκοπούς συμπεριλαμβάνονται θέματα υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας και υποχρεώσεων κατάρτισης, που απορρέουν από νόμους ή Π.Δ.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του ΟΔΕΑΕΚ και σε εφαρμογή όρων Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. είναι δυνατό να τροποποιούνται οι σκοποί του ΟΔΕΑΕΚ και τα ποσοστά των εισφορών που αποτελούν τους πόρους του.

3. *Ο Οργανισμός διοικείται από εννεαμελές διοικητικό συμβούλιο με τριετή θητεία που αποτελείται από:*

α) έναν (1) εκπρόσωπο του Υπουργείου Εργασίας,

β) τέσσερις (4) εκπροσώπους των εργαζομένων, που προτείνει, με ισάριθμους αναπληρωτές, η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Ε.),

γ) τέσσερις (4) εκπροσώπους των εργοδοτών, με ισάριθμους αναπληρωτές, που προτείνουν ανά ένα ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.), η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος

(Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.) και η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου (Ε.Σ.Ε.Ε.) και τον τέταρτο από κοινού.

Το Δ.Σ. συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Ακολουθως το Δ.Σ. εκλέγει μεταξύ των μελών του τον Πρόεδρο του Δ.Σ. και τον Αντιπρόεδρο, προερχομένους από τους κοινωνικούς φορείς, είτε για πλήρη θητεία είτε για δύο δεκαοκτάμηνες θητείες με εναλλασσόμενη εκπροσώπηση εργοδοτών και εργαζομένων στις θέσεις Προέδρου και Αντιπροέδρου.

Το Δ.Σ. βρίσκεται σε απαρτία, όταν παρίστανται 6 από τα μέλη του, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος και αποφασίζει σε κάθε περίπτωση με πλειοψηφία, τουλάχιστον έξι (6) μελών του.

4. Πόροι του ΟΔΕΑΕΚ είναι:

Η εισφορά 0,45% που καταβάλλουν οι εργοδότες υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εκπαίδευσης (ΕΛΠΕΚΕ) και η εισφορά 0,36% που καταβάλλουν οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι υπέρ του Ειδικού Κοινού Λογαριασμού Ανεργίας (ΕΚΛΑ) σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15 του Ν.2224/1994 (ΦΕΚ 122^Α) όπως ισχύουν.

Επιχορηγήσεις που εγγράφονται στον τακτικό προϋπολογισμό και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Χρηματοδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έσοδα από την παροχή υπηρεσιών σε τρίτους έναντι αμοιβής.

Επιχορηγήσεις από άλλες πηγές.

Ειδικές εισφορές, δωρεές και άλλες παροχές τρίτων.

Έσοδα από δημοσιεύσεις, εκδηλώσεις, εκδόσεις, κ.λπ.

5. Κανονισμοί

Το Διοικητικό Συμβούλιο καταρτίζει κανονισμούς, που δημοσιεύονται με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ειδικά, για την (γ) περίπτωση, και του Υπουργού Οικονομικών, στην εφημερίδα της Κυβέρνησης και είναι οι εξής:

- α. Κανονισμός οργάνωσης και λειτουργίας του Οργανισμού.
- β. Κανονισμός για προσλήψεις, κρίσεις και πειθαρχικές ποινές, δικαιώματα και υποχρεώσεις του προσωπικού.
- γ. Κανονισμός οικονομικής διαχείρισης προμηθειών και λοιπών θεμάτων διοικητικής μέριμνας.
- δ. Κανονισμός ανάθεσης και εκτέλεσης προγραμμάτων, μελετών και κάθε είδους υπηρεσιών σχετικά με την πραγματοποίηση των σκοπών του και τη λειτουργία του.

6. α. Από το μεθεπόμενο, από την ισχύ του νόμου αυτού, μήνα, οι εισφορές που καταβάλλονται υπέρ του ΕΛΠΕΚΕ και

- του ΕΚΛΑ, προορίζονται αποκλειστικά υπέρ του ΟΔΕΑΕΚ και κατατίθενται στον τραπεζικό λογαριασμό του μέχρι το τέλος του επόμενου μηνός από την είσπραξή τους από το Ι.Κ.Α., το οποίο τις συνεισπράττει με τις υπέρ αυτού εργοδοτικές και εργατικές εισφορές.
- β. Ποσά που έχουν κατατεθεί υπέρ του λογαριασμού για την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση (ΛΑΕΚ) του άρθρου 1 του Νόμου 2434/1996 (ΦΕΚ 188Α), όπως ισχύει και μένουν αδιάθετα στην Τράπεζα της Ελλάδος κατά την ημέρα δημοσίευσης του νόμου αυτού, μεταφέρονται στον τραπεζικό λογαριασμό του ΟΔΕΑΕΚ, την πέμπτη (5^η) εργάσιμη ημέρα από την συγκρότηση σε σώμα του Δ.Σ. του ΟΔΕΑΕΚ.
- γ. Το Δ.Σ. του ΟΔΕΑΕΚ δύναται να συνάπτει συμφωνίες και συμβάσεις με τον Ο.Α.Ε.Δ. για την ανάπτυξη δράσεων απασχόλησης, επαγγελματικής κατάρτισης και κάθε άλλης πρωτοβουλίας και ενέργειας, σύμφωνα με τους σκοπούς του, να προβαίνει σε ελέγχους διαχείρισης των προγραμμάτων, να συνεργάζεται, να αναλαμβάνει ή να συγχρηματοδοτεί προγράμματα και δράσεις που έχει ήδη αποφασίσει ή πρόκειται να αποφασίσει στο μέλλον η Επιτροπή Διαχείρισης του ΛΑΕΚ και εγκρίνονται από τον Ο.Α.Ε.Δ., να αναθέτει στον Ο.Α.Ε.Δ. ή σε άλλους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς και επιχειρήσεις τη διαχείριση προγραμμάτων και κάθε άλλη ενέργεια για την υλοποίηση των σκοπών του.
- δ. Το Δ.Σ. του ΟΔΕΑΕΚ καταρτίζει ετήσιο πρόγραμμα διάθεσης και διαχείρισης των πόρων του, σύμφωνα με τους σκοπούς των Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. των ετών 1988, 1991-1992 και του έτους 1993 ή μεταγενέστερων Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. Πριν τη οριστική έγκριση αυτού του προγράμματος ο ΟΔΕΑΕΚ γνωστοποιεί το πρόγραμμα στις οργανώσεις που υπογράφουν την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και ζητεί τις παρατηρήσεις τους. Οι οργανώσεις οφείλουν να απαντούν εντός μηνός.

Για τον Σ.Ε.Β.

Ο Πρόεδρος
Οδ. Κυριακόπουλος

Για τη Γ.Σ.Ε.Ε.

Ο Πρόεδρος
Χ. Πολυζωγόπουλος

Ο Γεν. Γραμματέας
Γ. Μανώλης

Για τη Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Ο Πρόεδρος
Γ. Μότσος

Ο Γεν. Γραμματέας
Γ. Δρίκος

Για την Ε.Σ.Ε.Ε.

Ο Πρόεδρος
Χρ. Φώλιας

Ο Γεν. Γραμματέας
Διον. Λοτσάρης

Στην Ολομέλεια της 4ης Απριλίου 2003 παρέστησαν τα κάτωθι Μέλη
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Καθηγητής Ανδρέας Κιντής

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

Κυριαζής Δημήτριος
πρώην Πρόεδρος Σ.Ε.Β.

Πολίτης Δημήτρης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λιόλιος Νικόλαος
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.

Α' ΟΜΑΔΑ

Μπελαντάκης Ζαχαρίας
Μέλος Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

σε αναπλήρωση του
Αβραμίδη Νικολάου
Συμβούλου Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Τσουμάνη - Σπέντζα Ευγενία
Υπεύθυνη Εργασιακών Σχέσεων Σ.Ε.Β.

σε αναπλήρωση του
Αναλυτή Νικολάου
Αντιπροέδρου Δ.Σ. Σ.Ε.Β.

Ρερρές Κυριάκος
Γενικός Διευθυντής
Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ξενοδόχων
σε αναπλήρωση του
Καλλίγερου Γεράσιμου
Γενικού Γραμματέα Π.Ο.Ξ.

Κεφάλας Χαράλαμπος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Μότσος Γεώργιος
Μέλος Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Σκορίνης Νικόλαος
Μέλος Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Ραδαίος Κωνσταντίνος
Ένωση Ελληνικών Τραπεζών
σε αναπλήρωση του
Τσατήρη Γεωργίου
Ένωση Ελληνικών Τραπεζών

Β' ΟΜΑΔΑ

Αριστειδόπουλος Ιωάννης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Αυγητίδης Ελευθέριος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Βουλγαράκης Δημήτριος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Σπανού Δέσποινα
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
σε αναπλήρωση του
Βρεττάκου Ηλία
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Γκούβερη Ρέα
Γ.Σ.Ε.Ε.

Κόλλιας Κωνσταντίνος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Κωνσταντινίδης Ιωάννης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λαιμός Στέφανος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Κολέτσης Στυλιανός
Γ.Σ.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Μίχα Ιωάννη
Γ.Σ.Ε.Ε.

Ξενάκης Βασίλειος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Παυλιδάκης Γεώργιος
Γ.Σ.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Παγκαρλιώτα Κωνσταντίνου
Γ.Σ.Ε.Ε.

Παπαντωνίου Κωνσταντίνος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Σκαρμούτσος Διονύσιος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Γ' ΟΜΑΔΑ

Βουμβουλάκης Μιχαήλ
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.

Γιατράκος Νικόλαος
Αναπληρωτής Δήμαρχος Αθηναίων

Γωνιωτάκης Γεώργιος
Πρόεδρος Δ.Σ. Γ.Ε.Σ.Α.Σ.Ε.

Καραγιάννης Δημήτριος
Εκπρόσωπος ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.

Καραμίχα Τζανέτος
Πρόεδρος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.

Κορκοβέλος Ιωάννης
Εκπρόσωπος Δικηγορικού
Συλλόγου Αθηνών

Τσανικλίδης Φώτης
Εκπρόσωπος Γεωτεχνικού
Επιμελητηρίου Ελλάδος

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γρηγόριος Παπανίκος

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Για κάθε πληροφορία σχετικά με το έργο και τη λειτουργία της Ο.Κ.Ε. είναι στη διάθεσή σας το Τμήμα Δημοσίων & Διεθνών Σχέσεων της Επιτροπής, υπό τη διεύθυνση της κας Μάρθας Θεοδώρου.

Τηλ.: (210) 9249510-2, Fax: (210) 9249514, e-mail: iproke@otenet.gr